

Věc C-179/21

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

23. března 2021

Předkládající soud:

Bundesgerichtshof (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

11. února 2021

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“:

absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“:

the-trading-company GmbH

Předmět původního řízení

Nárok na zdržení se jednání podle práva hospodářské soutěže z důvodu neúplných informací o záruce v nabídce zboží na internetu

Předmět a právní základ předběžné otázky

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU se týká výkladu čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83/EU, pokud jde o existenci a rozsah požadavků na informace o záruce poskytované výrobcem.

Předběžné otázky

1. Znamená již pouhá existence záruky poskytované výrobcem, že platí požadavky na informace stanovené v čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83/EU?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku: Vzniká požadavek na informace podle čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83/EU s pouhou zmínkou o

záruce poskytované výrobcem v nabídce obchodníka nebo vzniká až v okamžiku, kdy je tato zmínka pro spotřebitele bez dalšího zjevná? Platí požadavky na informace rovněž v případě, že je pro spotřebitele bez dalšího zjevné, že obchodník pouze zpřístupňuje údaje výrobce týkající se záruky?

3. Musí informace o existenci a podmínkách záruky poskytované výrobcem, kterou požaduje čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83/EU, obsahovat stejné informace jako záruka podle čl. 6 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. 1999, L 171, s. 12; Zvl. vyd. 15/04, s. 223) nebo postačuje méně informací?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Článek 169 SFEU;

Články 38 a 52 odst. 1 druhá věta Listiny základních práv Evropské unie;

Body 4, 5 a 7 odůvodnění a čl. 2 bod 14, článek 4, čl. 5 odst. 1 písm. e) a odst. 3, jakož i čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83;

Článek 6 odst. 2 směrnice 1999/44.

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Ustanovení § 3, § 3a a 8 Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (zákon proti nekalé hospodářské soutěži, dále jen „UWG“),

Ustanovení § 312a odst. 2, § 312d odst. 1 první věty, § 434 odst. 1 a § 479 odst. 1 Bürgerliches Gesetzbuch (občanský zákoník, dále jen „BGB“),

Článek 246 odst. 1 bod 5 a odst. 2, jakož i čl. 246a § 1 odst. 1 první věta bod 9 Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (uvozující zákon k občanskému zákoníku, dále jen „EGBGB“).

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Účastníci řízení jsou konkurenční firmy v oblasti prodeje kapesních nožů prostřednictvím online obchodu.
- 2 Žalovaná a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“ (dále jen „žalovaná“) nabízela na internetové platformě Amazon kapesní nože švýcarského výrobce Victorinox. Na stránce s nabídkou na platformě Amazon samotné nebyly uvedeny žádné informace o záruce na nabízený nůž poskytované žalovanou nebo třetí osobou, ale u podnadvpisu „Další technické informace“ byl uveden odkaz s názvem „Návod k použití“. Po kliknutí na tento odkaz se otevřel dokument

uložený na serveru provozovatele internetové platformy Amazon, který obsahoval dvoustránkovou informaci o výrobku, kterou vytvořil a její text formuloval výrobce nože. Na druhé straně této informace byla uvedena následující informace o takzvané „záruce Victorinox“:

Záruka Victorinox se bez časového omezení vztahuje na každou materiálovou a výrobní vadu (u elektroniky 2 roky). Záruka se netýká škod, které vzniknou běžným opotřebením nebo používáním v rozporu se stanoveným účelem.

- 3 Žalobkyně a odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“ (dále jen „žalobkyně“) má za to, že žalovaná neuvedla dostatečné informace týkající se záruky poskytované na nůž. Na žalované se proto domáhala, aby se tohoto jednání zdržela.
- 4 Odvolací soud žalobě, která byla v prvním stupni neúspěšná, vyhověl. Svým opravným prostředkem „Revision“, který byl odvolacím soudem prohlášen za přípustný, a jehož zamítnutí navrhuje žalobkyně, se žalovaná domáhá potvrzení rozsudku vydaného Landgericht (zemský soud).

Stručný popis odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 5 Odvolací soud považoval žalobu za opodstatněnou a potvrdil nárok na zdržení se podle § 8, § 3 a § 3a UWG ve spojení s § 312d odst. 1 první větou BGB a čl. 246a § 1 odst. 1 první větou 1 bodem 9 EGBGB. Měl za to, že informační povinnost prodejce platí v souladu se svým účelem a smyslem již v okamžiku, kdy nabídka zboží, jako v projednávané věci, obsahuje jakékoliv upozornění na existenci záruky.
- 6 Pro úspěch opravného prostředku „Revision“ projednávaného u předkládajícího soudu je relevantní, zda má žalobkyně nárok na zdržení se jednání, jehož se domáhá.
- 7 K tomu je předně nezbytné, aby žalovaná měla informační povinnost podle § 312d odst. 1 první věty BGB ve spojení s čl. 246a § 1 odst. 1 první větou bodem 9 EGBGB.
- 8 Podle § 313d odst. 1 první věty BGB je obchodník při uzavírání smluv na dálku povinen poskytnout spotřebiteli informace stanovené v článku 246a EGBGB. Podle čl. 246a § 1 odst. 1 první věty bodu 9 EGBGB je obchodník povinen poskytnout spotřebiteli případně informace o existenci a podmínkách poprodejní asistenční služby pro zákazníky, poprodejních služeb a záruk.
- 9 Výše uvedená ustanovení provádí čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 a musí být tedy vykládána v souladu s tímto ustanovením. Při výkladu německých ustanovení je nutno zohlednit, že směrnice 2011/83 podle svého článku 4 a sedmého bodu odůvodnění stanovuje plnou harmonizaci aspektů ochrany

spotřebitelů, kterých se týká. Členské státy proto v této oblasti nemohou zachovávat ani zavádět přísnější ani mírnější právní úpravy.

- 10 Povinnost poskytnout informace podle čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 se netýká pouze obchodních záruk, které poskytuje sám obchodník, nýbrž platí rovněž v případě, že záruku poskytuje výrobce produktu. Podle definice v čl. 2 bodě 14 směrnice 2011/83 se „obchodní zárukou“ rozumí jakýkoli závazek obchodníka nebo výrobce (dále jen „poskytovatel záruky“) vůči spotřebiteli přesahující jeho záruční povinnost vyplývající ze zákona a spočívající v tom, že mu vrátí zaplacenou cenu nebo že zboží vymění, opraví nebo zařídí jeho servis, pokud zboží neodpovídá údajům nebo jakékoli jiné okolnosti uvedené v záručním listě, která se netýká splnění zákonných podmínek, nebo v příslušné reklamě dostupné v době uzavření smlouvy nebo před jejím uzavřením. Poskytovatelem záruky tedy může být nejen obchodník, nýbrž i výrobce.
- 11 Odpověď na otázku spornou v německé judikatuře a literatuře, zda již pouhá existence záruky poskytované výrobcem znamená, že platí požadavky na informace podle čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83, závisí na významu slova „případně“ v čl. 6 odst. 1.
- 12 Znění čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 připouští oba výklady, protože výrazem „případně“ by mohlo být myšleno buď „pro případ existence záruky“ nebo „v závislosti na podobě nabídky obchodníka“.
- 13 Kontext této normy by mohl hovořit pro to, že v nabídce musí být uvedena záruka poskytovaná obchodníkem.
- 14 Záruky jsou v čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 uváděny v souvislosti s poprodejními službami. Vzhledem k tomu, že o poprodejních službách je nutno informovat pouze v případě, že mají být předmětem smlouvy nebo jsou nabízeny prodávajícím při uzavírání smlouvy jako zpoplatněné doplňkové služby, mohlo by rovněž pro záruky platit, že musí být zmíněny v nabídce.
- 15 Krom toho se požadavky na informace stanovené podle čl. 6 odst. 1 směrnice 2011/83 pro podnikatele zásadně týkají pouze okolností, které se bezprostředně týkají smlouvy, nikoliv však právních vztahů mezi spotřebitelem a třetí osobou. Proto by bylo možno vykládat rovněž čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 restriktivně v tom smyslu, že obchodník musí poprodejní služby a záruky alespoň konkludentně dát do souvislosti se smlouvou tím, že na ně upozorní například v jednáních o smlouvě nebo jeho nabídka zboží nějakým způsobem upozorňuje na existenci záruky.
- 16 Normativní cíl čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 nehovoří jednoznačně pro jeden či druhý výklad.
- 17 Pro to, aby postačovala pouhá existence záruky poskytované výrobcem, hovoří, že směrnice 2011/83 podle svého článku 1 ve světle bodů 4, 5 a 7 odůvodnění sleduje cíl zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele tím, že bude zaručena

informovanost a bezpečnost spotřebitelů při transakcích s obchodníky. Ochrana spotřebitelů je navíc zakotvena v politice Unie v článku 169 SFEU a v článku 38 Listiny základních práv Evropské unie. Spotřebitel má mít na základě obsáhlých informací možnost lépe porovnat nabídky, i přeshraniční, a zvážit pro a proti, aby byl poté schopen přijmout uvážené rozhodnutí.

- 18 Na druhé straně ochrana spotřebitelů nutně nevyžaduje, aby obchodníkovi byla uložena povinnost upozornit kupujícího na možné příznivé okolnosti, jako je například záruka poskytovaná výrobcem, které obchodník sám v hospodářské soutěži nevyužije ve svůj prospěch.
- 19 Krom toho je při výkladu čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 nutno rovněž zohlednit, že nesmí být nepřiměřeně omezována základní práva obchodníků.
- 20 Podle čtvrtého bodu odůvodnění směrnice 2011/83 je nutno zajistit správnou rovnováhu mezi vysokou úrovní ochrany spotřebitele a konkurenceschopností podniků při současném zachování svobody podnikání obchodníka zakotvené v článku 16 Listiny základních práv Evropské unie. Svoboda podnikání může být podle čl. 52 odst. 1 druhé věty Listiny základních práv EU omezena při dodržení zásady proporcionality pouze tehdy, pokud je to nezbytné a pokud to skutečně odpovídá cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého.
- 21 Ve prospěch obchodníků se v tomto ohledu předpokládá, že prodávající musí mít možnost samostatně posoudit, zda záruka poskytovaná výrobcem představuje v komunikaci se zákazníkem výhodu, která stojí za náklady spojené s prezentací v nabídce, a předmět koupě v rámci smluvní volnosti případně nabízet bez informace o záruce poskytované výrobcem.
- 22 V případě, že požadavky na informaci musí prodávající naproti tomu splnit již v okamžiku, kdy výrobce poskytuje na předmět koupě záruku, pak by prodávající musel u každého prodávajícího produktu zjistit, zda a případně za jakých podmínek výrobce poskytuje záruku, což je zčásti velmi nákladné. Přitom by musel rovněž trvale dohlížet na případné změny a ty zapracovat do své informace pro spotřebitele. Navíc by například u zboží nebo služeb složených z jednotlivých součástí muselo dokonce platit několik záruk poskytovaných výrobcem současně.
- 23 Proávající navíc na sebe v případě, že jeho informace o záruce poskytované výrobcem již nejsou aktuální, přebírá značné riziko odpovědnosti. Existence záruky poskytované výrobcem zpravidla představuje kvalitativní znak předmětu koupě podle § 434 odst. 1 BGB. Jestliže prodávající ve své nabídce zmiňuje záruku poskytovanou výrobcem, která ve skutečnosti neexistuje, již neexistuje nebo neexistuje v uvedeném rozsahu, jedná se v zásadě o věcnou vadu podle § 434 odst. 1 druhé věty bodu 2, třetí věty BGB.
- 24 Podle opačných argumentů musí obchodník s ohledem na záruku poskytovanou výrobcem zpravidla pouze informovat o další záruce. Takovýto požadavek na

informace je proto ještě proveditelný a pro obchodníka nepředstavuje neúnosnou zátěž.

- 25 Při výkladu čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 je dále nutno zohlednit, že otázka informační povinnosti prodávajícího s ohledem na záruku poskytovanou výrobcem vyvstává stejnou měrou u spotřebitelských kupních smluv v tradičním prodeji. Mimo obchodů běžné potřeby musí být spotřebitel podle ustanovení § 312a odst. 2 BGB ve spojení s čl. 246 odst. 1 bodem 5 a odst. 2 EGBGB, který provádí čl. 5 odst. 1 písm. e) a odst. 3 směrnice 2011/83, i zde poučen o zárukách. V tradičním prodeji teprve vyvstává otázka, jak má například maloobchodník pro něj únosným způsobem informovat o různých podmínkách záruky poskytované výrobcem u každého jednotlivého nabízeného produktu.
- 26 Vzhledem k výše uvedenému se senát příkládání k výkladu čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 v tom smyslu, že požadavky na informaci nejsou spojeny již s pouhou existencí záruky poskytované výrobcem.
- 27 Pro případ záporné odpovědi na první předběžnou otázku vyvstává otázka, zda již pouhá zmínka o záruce poskytované výrobcem v nabídce obchodníka znamená, že se na něj vztahují požadavky na informace podle čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83, nebo tato povinnost vzniká až v okamžiku, je-li tato zmínka pro spotřebitele bez dalšího zjevná. Dále není jasné, zda požadavky na informace platí rovněž v případě, že je pro spotřebitele bez dalšího zjevné, že obchodník pouze zpřístupňuje údaje výrobce týkající se záruky.
- 28 Jestliže obchodník propaguje záruku poskytovanou výrobcem, pak podle judikatury nižších soudů musí splnit požadavky na informace podle čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83.
- 29 Nejisté naproti tomu je, zda má obchodník takovouto informační povinnost také v případě, že záruku poskytovanou výrobcem nepropaguje. Z článku 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 jednoznačně nevyplývá, jakým způsobem a v jakém rozsahu musí být tato záruka zmíněna, aby platily požadavky na informace.
- 30 V projednávané věci by bylo možno společně s odvolacím soudem vycházet z toho, že pouhá zmínka o existenci záruky poskytované výrobcem v nabídce zboží bez reklamního zvýraznění a jakýmkoliv způsobem postačuje, aby založila povinnost informovat o podmínkách této záruky.
- 31 Na druhé straně by založení informační povinnosti předpokládalo, že existence záruky poskytované výrobcem je zmíněna způsobem, který je pro spotřebitele bez dalšího zjevný, o čemž lze mít pochybnosti v případě zmínky na druhé straně dokumentu, na nějž je odkazováno pod názvem „Návod k použití“.
- 32 Navíc není jisté, zda má obchodník povinnost poskytnout informace, je-li pro spotřebitele zjevné, že informace o existenci záruky poskytované výrobcem pochází nikoliv od obchodníka, nýbrž od výrobce.

- 33 Platí-li požadavky na informace podle čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83, vyvstává konečně otázka, jaký obsah musí taková informace mít.
- 34 Podle jednoho názoru, který zastává i odvolací soud, lze pro stanovení obsahu požadovaných informací vycházet z ustanovení § 479 odst. 1 BGB.
- 35 Podle § 479 odst. 1 druhé věty BGB musí záruční list obsahovat informace o zákonných právech spotřebitele, jakož i o tom, že tato práva nejsou zárukou omezena, a informace o obsahu záruky a všechny podstatné údaje, které jsou nezbytné k uplatnění záruky, zejména její trvání a místní působnost záruky a jméno a adresu poskytovatele záruky. Toto ustanovení provádí čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/44 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží.
- 36 Podle jiného názoru nemusí předmluvní informace podle čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 obsahovat všechny údaje, které musí být podle čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/44 obsaženy v záručním listě samotném. Otázka, které údaje jsou místo toho nezbytné, je přitom posuzována různě.

PRACOVNÍ DOKUMENT